

1757.

288. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ Δ΄.

Μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Κυρίλλου Ε΄ πατριάρχης ἐξελέγη, τῇ 16 ἰσως ἰανουαρίου 1757, ὁ μητροπολίτης πρώην Προϊλάβου Καλλίνικος, ὅστις διώκησε τὴν Ἐκκλησίαν μέχρι τῆς 27 ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ὅτε ἐπαύθη, διότι ὁ σύρφαξ ὄχλος ὁ τῷ Κυρίλλῳ προσκείμενος ὡς καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ Κυρίλλου διορισθέντες Ἐπίτροποι τοῦ Κοινοῦ, ἄνθρωποι βάνανσοι, κατὰ τὸν Κομνηνὸν Ὑψηλάντην, κατεδίωκον τὸν Καλλίνικον.

Ἐγεννήθη οὗτος ἐν Ζαγορᾷ τῆς Θεσσαλίας· ἐσπούδασεν ἐν τῇ αὐτόθι σχολῇ ὑπὸ τὸν διδάσκαλον Ῥαφαὴλ μοναχόν· εἰσελθὼν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐχρημάτισε πρωτοσύγκελλος τοῦ οἴκου μενικου Πατριαρχείου· ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Προϊλάβου κατὰ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου τοῦ 1743, καὶ παραιτησάμενος τὸν θρόνον τοῦτον (τῆς Βραβίας), κατὰ ὀκτώβριον τοῦ 1748, ἰδιώτευεν ἐν Κωνσταντινουπόλει· ὁ Καλλίνικος μετείχε τῆς θύραθεν καὶ τῆς ἔσω παιδείας, ἦν δὲ δοκιμώτατος στιχουργός· εἶχε βιβλιοθήκην καλὴν, ἣν ἐδωρήσατο τῇ ἐν Ζαγορᾷ μονῇ τοῦ Προδρόμου, ἐν ἣ ἴδρυτο καὶ ἡ παιδεύσασα τὸν Καλλίνικον σχολή. Μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου παύσιν καθαιρεθεὶς ἐξωρίσθη εἰς τὸ Σινᾶ, κατὰ δὲ τὸ 1762 συνοδικῶς ἄθωωθείς ἔλαβε τὴν ἄδειαν ἵνα διαμείνῃ ἐν Ζαγορᾷ παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ μητροπολίτῃ Δημητριάδος, λαμβάνων πρὸς ζωάρκειαν τὰς εἰς τὸ πατριαρχικὸν ταμεῖον κατ' ἔτος διδομένας ἐπιχορηγήσεις τῶν ἀρχιεπισκόπων Δημητριάδος (750 γρόσια) καὶ Κασσανδρείας (300). Ἀπεβίωσεν ὁ Καλλίνικος τῷ 1792 ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, ὑπέργηρος ¹¹⁹¹.

1191. Βλ. τὰ γραφόμενα τοῦ Βεντότη, τοῦ Κούμα, τοῦ Σεργίου

